

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 177.

V Ljubljani, v ponedeljek 4. avgusta 1890.

Letnik XVIII.

Iz Hrvatske.

(Izvirni dopis.)

Mi ne poznamo večje predrznosti, nego je sploh pri naših protivnikih, namreč v nemških liberalnih časopisih na Dunaju in v Budimpešti. Vlado in vse njeno delovanje in nehanje hvalijo na vse grlo, če se pa ne opaža zares pravi napredek, kakoršen bi moral biti pri narodih, tedaj so narodi sami krivi, čeravno je drugače očitvidno kriv vladin zistem, da ne morejo narodi napredovati. Pa to je že stara navada teh krivonosih žurnalistov, da so po njihovi trditvi slovanski narodi sami krivi, če se jim slabo godi in če država ne dobiva od njih toliko dobička, kakor bi rada. Za Slovane je v naši državi vse dobro, on mora biti z vsem zadovoljen in še hvaležen, če ga na zid pritiskajo. In če ne plača dovolj davkov — v krvi ga tako največ plača — če se ni razvila obrtnost in trgovina v njegovej zemlji, potem je on sam kriv, a ne državna oblast, ki se ni potrudila, da narodu pomore, nego se je še obratno dogajalo. Tako se je nedavno izrazil brezobrazni „Pester Lloyd“ o hrvatskem narodu v Hrvatskeji in Slavoniji, da je popolnoma osiromašil. In kdo je kriv? Narod sam, ker se bavi bolj z domačo industrijo, nego s poljedelstvom in ker moški premalo delajo. Te čenče „Pester Lloydove“ so pravo obrekovanje našega naroda. Prvič ni res, da bi bil narod že popolnoma osiromašil, ali da bode, to je resnica, če se današnji odnosi ne popravijo; drugič pa ni istina, da bi bila domača industrija narod upropastila. Narod se bavi z domačo industrijo že vekove, pa se je vzdržal ter je do najnovejšega časa bil premožen; ko bi bila tedaj trditve „Pester Lloydovega“ židovskega izvestitelja resnična, bil bi narod že zdavnej poprej propal. Nego „Pester Lloyd“ je le tako zloben, pa hoče najti vzrok osiromašenju naroda čisto drugje, nego v resnici. Zakaj pa tega ni trdil pred šestimi leti, ko je sedanji ban prevzemal vladno na Hrvatskem? Takrat je na vse grlo

vpil in trdil, da bode še le sedaj na Hrvatskem pravo blagostanje cvesti začelo, kajti nova vlada se ne bode bavila s politiko, nego jej bode na srcu v prvem redu gmotno blagostanje. In ko se je pred štirimi leti uvela nova organizacija v deželi, namreč županije, kakor so na Ogerskem, hvalili so to organizacijo domači uradni časopisi kakor tudi ogerski kot pravi izvor vsakega blagostanja. In zdaj čez šest let trobijo laži v svet, da je narod siromašen in da je sam zakrivil to siromaštvo. Oj grdih lažnikov in obrekovalcev!

Kako je to, da ne najdejo ti ljudje sredstev, s katerimi bi se dal narod pripraviti na to, da se bavi narod bolj s poljedelstvom, nego z domačo industrijo, ki ga je po njihovej trditvi pokončala. Kje ste gospóda, ki ste tako mogočni, dajte, najdite takšna sredstva, da bode narod rešen pogina. Mi verujemo, da jih ima takšnih sredstev, ki bi tudi vspešno delovala, ko bi se znala prav upotrebiti, saj se je to tudi drugod tako zgodilo; ali pri nas je to vse zastoj, kajti narod zna in vidi, da mu pri vsej muki in pri vsem trudu ne preostane niti toliko, da bi prehranil sebe in obitelj, kajti večji del svoje zaslužbe more upotrebiti za davke, ki od dné do dné rastejo. More li si narod popraviti svoje gospodarske odnose, ko uprava še do dandanes ni poskrbela, da dobi kmet posojila na male obresti, kakor v drugih deželah? Pri nas se sevéda snuje hipotekarna banka, ali ona bode za velike posestnike od koristi, a ne za kmeta, kakor sem že v „Slovenču“ razjasnil. Naš kmet še ni niti požél svojega žita, in že ga mora prodati pod ceno, da mu ne pride na prag eksekutor in da mu hiše ne proda oderuh; in tako se brani nekoliko časa, dokler ne opeša ter mu finančni erar ne proda grunta pod kakoršnokoli ceno, njega pa spravi z dedovine njegove ter ga stori proletarca. More li se pod takšnimi okolnostmi naš kmet z veseljem baviti s poljedelstvom, ko vidi, da mu ni od nikoder pomoči? Sam je dovolj nespreten in nesposoben, re-

cimo véasi tudi zares len, ali ker nima nikogar, ki bi ga podpiral, poučeval in nagovarjal na pridnost, varčnost in vztrajnost, mora zgubiti voljo ter postane popolnoma indolenten.

Kdor pozna naše oblasti, in njihovo delovanje, ta more lahko vse to pojmiti. O kakšnem poučevanju, o kakšnem svétu, o kakšnej inicijativi ni tukaj niti govora; vse je tako, kakor da je kmet tukaj radi oblasti, a ne ona radi njega. Ljudje na ročistih čakajo in gubijo čas po cele dni, dokler se gospod činovnik konečno na kmeta ne izdere ter ga izpuje, ali ga pa ne odpravi z nalogom, da pride drugič. In ko gredó gospóda po komisijah, ko potujejo od vasi do vasi, takrat mislijo, da so zadovoljili svoje dolžnosti, ako na birokratski način svoj posel opravijo; na kmeta in njegovo gospodarstvo se redko kdaj ozrejo, razun če gredó po kortešaciji. Tako se ne dela proti indolenciji, tako se z narodom ne upravlja!

Kakor kotarske oblasti tako delajo tudi županijske in celó pri vladi — ali pri zeleni mizi se ne dá z narodom upravljati. Pri vladi bi morali biti neki uradniki izurjeni v gospodarskih poslih, uradniki, ki bi znali s svojim svétom vladi pomoči pri izdelovanju mnogih osnov, ki se tičejo gospodarskega napredka. Tukaj bi se moralo tudi gledati, kaj in kako delajo nižje oblasti z narodom. Tako zvani kulturni svét bi tukaj moral imeti svoj upliv, ali on obstoji le na papirju, kajti nikdar se nič o njem ne sliši. Pri vladi bi se morali vsi poslovi hitro in pravično reševati. Ali vsega tega ni pri današnji vladi. Mnogi predmeti gospodarstvene stroke se rešavajo počasi ter ostanejo celó več let nerešeni. Ko bi se tukaj upravljalo tako hitro, kakor za časa kortešacij v političnih uradih, bilo bi mnogo več napredka in koristi siromašnemu narodu. Ko bi se hotelo v resnici pomoči našemu kmetu, reševale bi se vse gospodarske zadeve tako hitro, kakor se vse one, ki se tičejo madjarske gospodarske politike, še celó privatna podjetja ma-

LISTEK.

Matevž Pane, lovski pomočnik.

Zapisal —y.
(Konec.)

„Oj, to je bilo že nekaj let tega“, nadaljeval je Matevž. „Logar je bil tam na Ogerskem v službi. Pravil je, koliko preglavice je imel z delalci, ki so napravljali oglje v gorah. Neki dan je hotel še sam vse pregledati, dasi je že par dni prej poslal svojega hlapca Palnaka — menda Pavel po naše — naj pregleda, koliko je že zgotovljenega oglja, da se oddá v bližnje fužine. Logar je prišel v temni gozd in imel še daleč do prve ogljarnice. Gosta megla se je ulegla, zato je zgrešil pravo pot in zašel v goščavo. Kaj pa da je puško imel na rami, ena cev je bila s kroglijo, druga z debelim zrnjem nabita. Kar nekaj v goščavi zarenči. Logar se naglo pomakne par korakov nazaj in se skrije za debelo bukev bolj na prostem. V nizkem grmovju nekaj zahrešči in orjaški medved pozveduje, kdo mu neki kali javni mir. Kmalu zapazi našega logarja, in naravnost proti njemu se obrne. Takoj nameri logar puško in strel odmeva po gozdu. Kroglija pa ni zadela medveda v glavo, kakor je pričakoval lovec.

Neznansko je sicer medved zatulil, otrese se, a zdaj še urneje korakal proti drevesu. Logarja še to ni oplašilo, nategne petelina pri drugi cevi, ustrelil zopet in nekatera zrnja so dobro zadela medveda, a podrla le še ne. Sedaj je predla lovca. Medved se je blizo bukke postavil na zadnji nogi in s prvimi je nameraval logarja ne ravno ljubeznjivo objeti. Ta vrže naglo puško na stran in potegne kratek nož, da se bode branil. Vendar se je umaknil medvedu, ko ga je hotel iz-za devesa prijati. A to je bilo le enkrat. Odskočil je malo na stran, in ko je medved le drsal proti njemu, bil je logar zopet na nasprotni strani pri debli. Kar naenkrat začuti medvedove kremplje na svojih ramah. Zasadili so se skozi debelo suknjo njemu v meso. Zdaj je bilo čas z nožem suniti medveda pod rebra, ali ta ga je tako tesno pritiskal k drevesu, da mu je roka omahnula in nož odpadel iz pesti. Sedaj je gotovo logar molil na tihem kesanje in mrzel pot ga je oblival. Sreča zanj je bila le še debela bukev. Medved ga ni mogel še tako naglo dobiti v svojo oblast. Zasukal ga je malo, pa s tem si ni kaj pomagal, deblo je bilo še vedno med njima. Ugodno bi se gotovo ne bilo izšlo za našega gospoda, ko bi ne bil prišel na bojišče hlapec Palnak. Slišal je strel in hitel na isti kraj, pričakoval je namreč, da zasači lovskega tatú. Nenavaden mu je bil prizor, ko je dospel blizu

bukke. Logar je prvi zapazil rešenika, zaklical mu, naj pomeri zverini v glavo, in ker je od blizu streljal, je že ranjenega medveda res usmrtil.

To dogodbo je g. logar rad pripovedoval; ali se je res tako vršila, ne vem, zraven nisem bil, tudi hlapca Palnaka nisem poznal. Ker je pa logarju edini Palnak bil všeč med vsemi posli, mu je že moral katerikrat posebno uslugo napraviti.

V našem kraju medvedov ni, kaj enacega jaz nisem skušal. Skušal sem le nevoljo gospodarjevo, a sčasoma sem se je navadil, kakor berač mrza.

A vsi niso bili tako potrpežljivi. Kmetje so bili zeló hudi nanj.

Imeli so tudi svoje vzroke. Zaslužili so precéj s tesanjem in prevažanjem lesa v graščinskih gozdih. Zamerili so se mu, in vsem je odpovedal in naklonil zaslužek drugim. Pri neki volitvi namreč niso hoteli glasovati za moža, katerega je on priporočal. Vedeli so, da možak bo le njim na škodo delal in ukrepal edino to, kar mu bode narekoval logar. Ko je tako propadel logar in njegov varovanec, zadelo jih je maščevanje. Tesarji iz tiste vasi morali so iti drugam po kruh, in z vozom ni smel nobeden več po les na graščinska tla.

Kako je mogel tako samovoljno postopati, ne vem. Je li vedel knez W. za to, ali ne, vaščani se pri njem niso pritožili, in tako je ostalo. Gledali

djarska á la Beszeredyjevo svilarstvo. Za vse to skrbijo veliki župani naši, katerim je glavna naloga ta, da ohranijo sedanji sostav vladin in da imajo kmeta pripravljenega za volitve — seveda po svoji volji. Za indolencijo naroda, za njegov gospodarski napredek, naj skrbé drugi, zato ne treba tako velikih gospodov. Na ta način seveda ne more biti pri nas pravega napredka. Tako naj bi povedal „Pester Lloyd“, in potem ne bi lagal.

Pa ko bi tudi v tem pogledu bilo pri nas vse v redu, tudi še ne bi moglo biti pravega narodnega napredka, kajti razvitek poljedeljskega gospodarstva zavisi še od mnogih drugih važnejših vzrokov, kakor od davčnega sostava in trgovinske politike, obrtne uprave in razvitka komunikacij. In vsi ti poslovi so v madjarskih rokah, oni pa, ki imajo pri tem pravico govoriti v našo korist, ali molčé, ali pa še celó nam nasprotujejo. Moremo li si na tak način pomoči? Poprej ne, dokler ne dobimo v naše roke naše finance in naše komunikacije, dokler ne spada pod našo upravo trgovina in obrtnost naša, dokler ne dobimo v občinah in županijah naših prave slobode in samouprave, kakor treba, a ne karikature njeno, dokler ne dobimo takšne uprave, ki bode odgovarjala našemu narodu, a ne političnemu sostavu in madjarske ideji. Razven tega naj se postavljajo uradniki povsodi po sposobnosti, a ne po političnem mišljenju; naj bodo konečno odlikovani oni možje, ki imajo sreč za narod in ki v resnici za nj delajo. Kadar se bode vse to izvelo, potem še-le bode mogoče govoriti o gospodarskem napredku pri nas.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. avgusta.

Notranje dežele.

„Pro Patria“. „N. Fr. Pr.“ prinaša naslednje poročilo iz Tridenta: „V Clesu so navstali nemiri, ker je izšla prepoved, da bi se postavil spomenik poslancu Bertoliniju, predsedniku imenovanega društva. Pet meščanov, ki so posebno svojo vročernost kazali, so utaknili v zapor. Da se je naredil mir, postopati je moralo oblastvo z vso ostrojtjo. Natančneje poročati je bilo prepovedano.“ Ako se to poročilo potrdi, pokazalo se bode, kako prav je imela avstrijska vlada, da je razpustila omenjeno društvo.

Deželnozbornske volitve. S Koroškega se poroča „Politiki“: Simon Geinsberger in Josip Ottitsch imata kot liberalna kandidata malo upanja do zmage. Katoliški konservativci so v labodski dolini postavili kot kandidata dekana v Volšpergu, Josipa Zojerja, in župana Lavrencija Schmidta. Dekan Zojer ima mnogo upanja. — V kmetskih občinah Celovec-Trg-Borovlje kandidujeta slovenski župan Martin Stih in vrednik konservativnega „Kärntner Volksblatt“-a, baron Mandorf.

Odlikovanje in imenovanje. Presvetli cesar je podelil rimsko-katoliškemu nadškofu v Lvovu dr. vitezu Moravskemu red železne krone prve vrste, armensko-katoliškemu nadškofu v Lvovu, Izakoviczu, in grško-katoliškemu nadškofu v Lvovu, dr. Sembratoviczu, čast tajnih svetovalcev. Dalje je podelil dvornemu župniku dr. Mayerju zvezdo h komturnemu križcu Franc-Josipovega reda, ter imenoval profesorja v Zadru, dr. Nikodema Milaša, za grško-vzhodnega škofa v Zadru.

so, ko so prevažali les na postajo vozniki iz druge vasi; godrnjali so in na tihem kleli, logarjeva je pa le obveljala. Nagajali so mu, kjer so le mogli, in po noči iti skozi vās logarju ni bilo varno. To je vedel predobro sam, zato se jih je izogibal, kar je le mogel.

Lovskih tatov bilo je zdaj še več. Marsikaterega je spravil v zapor, pa enkrat jo je sam hudo skupil. Zalezoval je že dolgo nekega kmečkega mladenčca, Boltičarjevega Jurja. Sumnil je, da je on pravi lovski tat. Ni bilo varno sniti se z njim v gozdu. Kakor on pomeri na zverino, tako tudi lahko ná-te. Kedar je bil kak pretep med mladenči, bil je Boltičarjev vedno zraven. Z njim se jaz sicer še nisem bil sošel na prepovedanem potu in bil sem tega vesel. Logar pa se je grozil, da ga enkrat zasledi in takrat mu odvzame vse veselje do lovske tatvine.

Sošel pa se je z njim, pa samo enkrat, in bilo mu je dovolj. Prosil je kmalu v sosedno deželo za logarsko službo in dobil jo je. To je bilo pa tako:

Neko zimsko noč odpravil se je logar s puško v gozd. Ni bilo veliko čez polnoč, ko je zapustil posteljo in sam odšel na prežo. Zvedel sem pozneje, zakaj se je tako prepaden vrnil dopoldne domov. Zalotil je Boltičarja, ko je ustrelil srno in jo istrebiljeval. Z napetim petelinom skočil je k njemu in mu ukazal, naj dene žival na ramo in jo nese z njim.

Vnanje države.

Bolgarija. Kakor Srbi, pokazali so tudi Bolgari povodom zadnjega slavnega dogodka v naši cesarski hiši svojo nagnjenost do Avstrije. V ta namen je msgr. Menini slovesno maševal in zvečer je bila pri diplomatskem zastopniku Burianu pojedina, katere so se vdeležili msgr. Menini, odlični udje avstrijsko-ogerske naselbine in dostojanstveniki avstrijsko-ogerskega diplomatskega zastopa.

Rusija. Proti samoješčemu židovstvu postopa jedino Rusija s pohvalno enerzijo. Ruska vlada je uvidela, da je židovstva požrešni plevel mogoče le s silo sakreti: zato omejuje njih pravice, kolikor mogoče. Vsled najnovejših vladnih naredeb bodo smeli prebivati židovi le v 16 guvernementih, in sicer po mestih, ne pa na kmetih. Da bi jim šla še bolj do živega, proglasila je zato več sto malih mest za sela. Vrh tega so židovskim dijakom zaprta vseučilišča, in noben žid ne bo mogel postati državni uradnik. Pri tem ne moremo imeti mi druge želje, nego da bi se točno in natanko izvrševale zgoraj omenjene protizidovske naredeb.

Francija. Kakor se poroča listom, pripoznala je Francija braziljsko republiko in sicer iz čisto — sebičnih namenov, kajti imenovana južnoameriška republika bode ugodila francoski želji z ozirom na naselbinske interese v južni Ameriki. Pred vsem bode uravnala mejo z Guyano, izvzela Francoze od postavnega podržavljanstva.

Nemčija. V tej državi prodirajo socialistiški nazori vedno globlje v narodni življ. Socialistiški nazori se od dné do dné bolj širijo ter dobivajo svojim gojiteljem vedno širša tla. Dandanašnji se čutijo socialisti jako močne in utrjene. To so pokazali v nedavnem od vseh udov podpisanem pozivu za zbor, ki ga bode imela socialistiška državna stranka 12. oktobra t. l. v Hali. Poziv se glasi mej drugim: „Dandanašnji je stranka močna, mogočna, kakor še nikoli poprej; ponosna na svojo zmago in poraz svojih nasprotnikov, pripravljena na nadaljno bojevanje, oborožena proti svojim nasprotnikom, boreča se za vedno nova tla, vidi, da se vedno širši krogi uklanjajo njenim nazorom. Socializem je prevažen faktor sedanjosti in kmalu pride čas, ko bode edini odločilni činitelj. Pri tem prevselem napredovanji naših nazorov obračamo se lahko z zaupanjem v prihodnost.“

Anglija. Zdaj, ko je dobila Anglija v nemško-angleški pogodbi boljši del, se Anglija močno Nemčiji dobrika. Hvalijo nemškega cesarja ter kažejo nanj, kakor diko sedanje dóbe. In, da se cesarju samemu še bolj prikupijo, devajo ob jednem v nič kneza Bismarcka. Zato piše „Standard“ mej drugim tako-le: „Odpust kneza Bismarcka je pokazal svetu najprej, da ima cesar Viljem svoj razsodek, svoje prepričanje ter pozna težka bremena, ki si jih je naložil na rame. Način, kako izpolnjuje on svoje dolžnosti, pokazal je, da ni knez Bismarck niti nadomesten, niti neobhodno potreben za blagor domovine. Cesar Viljem je postal brž najprijetnejša in najzanimejša oseba v Evropi. O vspehu njegovega kratkodobnega delovanja se še ne more govoriti, toda njegovi nazori so plemeniti, velikodušni in v popolnem zlaganji z duhom časa. Sicer že prijateljski državi bode cesarjev prihod na Angleško še bolj utrdil medsebojno vez med Nemčijo in Anglijo.“

Belgija. Kakor v Nemčiji, dviga socializem tudi v Belgiji ponosno svojo glavo in to vzlasti mej delavskimi krogi. Kako so ti ljudje zaslepljeni, razvidi se iz nekaterih njih načel, s katerimi zahtevajo: 1. splošno volilno pravico, 2. brezversko šolo, 3. ločitev države od cerkve, 4. osnovo porotnih sodišč, 5. samoupravo občin v vseh njihovih zadevah, 6. urejeno meško žensko in otroško delo, 7. urejeno

delo po ječah, 8. odstranjenje carine, užitnine in dohodnine, 9. en dan počitka v tednu itd. — Kakor je videti, imajo belgijski delavski krogi razven nekaterih izjem le slabe, pogubonosne nazore, kateri bi utegnili škodovati njihovemu dušnemu in telesnemu blagru.

Afrika. Kakor poroča „Reuter's Office“, izdal je sultan suženjstva tičoč se dekret, vsled česar so odobrena pravila angleško-nemškega sporazumenja z ozirom na sužnje. Kupčevanje, zamenjavanje je ostro prepovedano. Sužnji zadobé svobodo, ko odmrjé njihovi gospodarji brez postavnih otrok, ali ako se njih gospod oženi z angleško državljanke. Kdor bo s spnji nasumiljeno ravnal, zadela ga bo postavna kazen. V prihodnje si ti nesrečniki lahko kupijo svobodno življenje.

Izvirni dopisi.

Z Jesenic, 31. julija. Udani in zvesti podložniki veselé se, če kaka sreča zadene vladajočo hišo, a oni žalujejo zapazivši to ali ono vznemirjujočo nesrečo. Vsak pomenljivi dogodek vladarske hiše sega globoko v življenje podložnih narodov — on je tudi velike važnosti za vse posameznike. Zares! žalovali smo nad smrtjo presvetlega cesarjeviča Rudolfa — a po žalosti sledi veselje! Išli je središče slavnosti in veseli odmev se oglašá po vsi mnogojezični Avstriji. Vasi, trgi in mesta tekmujejo in si prizadevajo, kolikor mogoče dostojno se vdeleževati veselja vladarske hiše, pokazati svojo ljubezen in naklonjenost, želé izprositi tudi obilnega blagoslova presvetlemu vladarju in presvetlima novoporočencema!

Tudi naš trg ni zaostal! Že nekoliko dni preje so se vršile precejšnje priprave k lepi slavnosti, ki se je, hvala Bogu, posrečila. Trud ni bil zastoj. Že v sredo zvečer je skrbel slavn občinski odbor za dostojno razsvetljavo po celem trgu in ob istem času okoli osme ure smo imeli priložnost, gledati dlje časa umetalni ogenj v tako zvanem Milanovem logu, na Savskem bregu. Ognjene rakete so vršéle kvišku, ogenj je razsvetljeval omenjeni log, in ako se je človek ozrl po hribih, videl je, da tu in tam plapolajo slavnostni kresi. Bilo je tudi slišati, kako so se na raznih krajih oglašali topiči in prijetno doneči odmev se je razlegal po naši ozki dolini. Radostni pogled! Koliko veselja! Koliko opazovalcev! V obilnem številu zbrali so se tukaj ne le domačini, a tudi tuja gospóda, ki pri nas biva veseleč se svežega gorenjskega zraka, in ki je poleg domačih dobrotnikov tudi veliko pripomogla k ne navadni slavnosti.

Minol je predvečer slavnosti! Napočil je četrtek, dné 31. julija. K slavnosti prve se je pridružila nova — sklep šolskega leta! Okoli 8. ure se je zbrala šolska mladina v šolskem poslopju in pod nadzorstvom sl. učiteljstva se je podala k péti sveti maši, kojo je daroval prečast. gosp. župnik in katere so se vdeležili zopet domačini in vsi naši tuji gostje. Konec presvete daritve se je lepo oglašala med zvonjenjem in streljanjem zahvalna pesem in potem cesarska himna!

Okolu 9. ure se je zbrala nadepolna šolska mladina zopet v šolski sobi, kamor so se podali tudi ob jednem zastopniki šol. sveta in drugi gostje.

Boltičar se ni obotavljal. Puška enocevka bila je izstreljena, nož je sicer imel v roki, a kaj mu pomaga, logar ga lahko dvakrat prej ustrelí, predno ga on more napasti. Molčal je sedaj in pred njim nesel zverino.

Kakor pa se je logar veselil svojega plena, tako se ga je kmalu kesal. Bog sam védi, kaj mu je prišlo pod noge, spodrsnil je in padel. Dovolj je bilo Boltičarju. Logar se še ni mogel pobrati, že je vrgel Boltičar srno, ob enem pa priskočil sam in mu izvil dvocevko.

„Sedaj bode pa drugi račun“, pravi Boltičar, bova premenila. Takoj vzemite srno in jo nesite pred menoj, ako vam je življenje drago!“

Ne vé, je gospod logar še kaj se ustavljal ali rentočil, gotovo je le to, da je res nesel srno do podnožja. Tam je pa lovski tat milostno dovolil, da gré gospod logar lahko domov brez srne, po dvocevko pa lahko pride čez eno uro. Čakal bo Boltičar na tistem mestu toliko časa, da vidi gospoda logarja na bližnjem brihu. Takrat bode puško izstrelil in logar se lahko vrne po njo, prej pa ne. Boltičar se je malo odpočil, nabil z nova svojo puško, in ko je res zagledal poslušnega logarja, ki se je vrh griča ustavil, dal mu je z dvakratnim strelom znamenje, da lahko pride po dvocevko. A ko je logar prišel na mesto, kjer sta se neprijazna

lovca razšla, ni bilo ne Boltičarja, ne srne. Iskal ju je morda kaj časa, a čemu bi se trudil, ko lovski tat bolje vé za skrivališča, kakor logar sam. — To je možaka tako potrlo, da je le molčé lazil okrog, prav malo govoril z ljudmi in brez slovesa ostavil naš kraj. Celó jaz sem imel potem mir. Poizvedelo se je kmalu po okolici, kako sta se z Boltičarjem sošla, a tožiti ga ni mogel nobeden, ker ni bilo prič.

Tudi jaz sem kmalu potem zapustil oni kraj in se preselil tu sem. No, velike plače ravno nimam, za-me, samca, zadostuje. Saj me žena ne krega in otroci ne jokajo. Včasih se pač vloví kak krajcar za priboljšek, in človek že shaja.“

„Koliko je pa že ura?“ popraša Matevž.

„Ena je že“, odgovori tovariš Čudili smo se, da je tako naglo minil nam čas. Na dobro srečo izpraznili smo še eno steklenico, potem je pa Matevž odločil, naj gremo. Do čakališča je še precéj hoda, in boljše je pol ure prej odriniti, kakor vse zamuditi. Lov na peteline bil je že dovolj popisan. Tedaj na kratko lahko povem, da je moj prijatelj res ustrelil velikega divjega petelina. S kakim ponosom ga je nekaj časa sam nosil, vé le tisti, ki je že sam katerikrat divjačino ustrelil. Pa kmalu se je spomnil, da tu v gozdu ga nobeden ne vidi, njega zmagovalca, Matevž in jaz pa že tako véva, da on in nobeden drugi ni ptiča oslepil.

Prečast. g. župnik je lepo nagovoril šolarje, prečital odlikovane učence in podare jim majhne spomenike.

Med tem časom je izpregovoril nekoliko besed jeden izmed učencev, ki je navdušeno unemal svoje tovariše k marljivosti, zahvaljeval se je za sprejete nauke in dobrote učiteljem i dobrotnikom.

Trumoma se je podala sedaj naša mladina v „Milanov log“, kjer se je malo pokrepčala, zapela nekoliko pesmij in se zabavala z igrami. Nekoliko pred poldnem smo se razšli.

Bog povrni obilno vsem, ki so na katerikoli način pripomogli k tej redki slavnosti. Da, tudi režeji niso bili pozabljeni.

Iz Prage, 28. julija. (Češka bogoslovna fakulteta. — Nemci strašé. — Desetletnica šolske „Matice“. — Razno.) Češki narod, ki tako živo zanimanje izraža za šolstvo v vseh strokah, ima zopet zadoščenje, da je vendar dosegel nov velevažni češki ustav, da bode v prihodnje bogoslovna véda negovana v češkem jeziku in ne bode več ta oddelek književnosti naše osamljen in zapuščen. Jezik, slovstvo in občno izobraženje imeli bodo iz tega svoj prospeh. In če se kje treba bolj ozirati na sree, gotovo je to treba predvsem pri veroizpovedanji, veri. Treba je, da se poslužim Riegrovih besedij, da se tudi pouk o veri, ako se ima vcepiti globoko v poslušalčevo srce, predava v maternem jeziku, in to radi tega, ker ti poslušalci so poklicani, da ta nauk oznanjujejo zopet ljudstvu, čegar domači jezik je najbolje sredstvo.

Splošno se priznava, da za končno oživotvorenje češke bogoslovne fakultete gré v prvi vrsti hvala eminenci kardinalu grofu Schönbornu. Razdeljenje bogoslovne fakultete so pred leti zahtevali Nemci sami v spomenici do pokojnega kardinala Schwarzenberga l. 1884., kajti proti 230 češkim bogoslovcem stalo je povsem 30 do 40 nemških. V obče se pričakuje, da bodo nemški poslanci napeli vse strune, da se uresniči njih želja gledé založenja čisto nemške škofije s sedežem v — Hebu.

Znana Vam je bajka o Esopovih gorah, napenjajočih se z velikim hrupom; končno so poročile — miško? S to bajko bi človek lahko primerjal bombastično izjavo nemškega izvrševalnega odbora in njega ukrep.

Domišljavost, baharija in jezičnost je sicer nekaj starega pri Čehonemcih — to tiči že v njihovem značaju, vendar je diplomatično spretnost dr. Plenerja vsak razsodeu Čeh cenil male više. Pogoje, koje stavi nemški izvrševalni odbor Čehom gledé sprave — s pogledom na nemško vdeležbo v jubilejni razložbi, ste že itak razložili čitateljem svojim. Ukrep nemškega odbora pomeni natlak na Čehe, naj se podvzajajo s spravo, hočejo li videti tudi Nemce v izložbi. Nemci so v sobotni seji svoji Čehom diktovali to-le: Bodi si, da dovršite še to jesen vse dunajske dogovore, kakor mi hočemo; in če se ne vdeležimo izložbe, in Praga bode še največ oškodovana vsled naše nepriznatosti. S postrenjem tacihi protivij se med češkim narodom samo spodkopava zaupanje do sprave. Da se Nemci tako trdovratno drže sprave, je pač umevno, saj

„Matevž, pa zdaj vi nosite!“

In Matevž ga je prijel za noge hladnokrvno, kakor bi nosil svojo lovsko torbo v roki.

Dan se je že dobro naredil, ko smo prišli v kočo nazaj. Tu smo pospravili do čistega vse, kar je bilo v pletenici; napitnico srečnemu strelec je moj tovariš dobrohotno sprejel in še Matevž se je namuzal, češ, pa nismo šli zastoj — pa ne!

Dospeli smo v trg in kmalu so vedeli vsi naši prijatelji, da se nismo praznih rok vrnili. Marsikateri je prihitel od svojega dela za par minut pogledat velicega petelina.

Sedla sva na voz in Matevž je petelina tako spretno zravnal na vozu, da ga je gotovo vsak že od daleč zapazil. Pri odhodu mu tovariš stisne v roke petak. Matevž ni pogledal, kolika je nagrada, a moral je že spoznati, kolik dar tišči med prsti. Razjasnil se mu je obraz in žarečimi očmi je gledal bolj mojega tovariša, kakor petelina. Vedno je ponavljal: „Hvala Vam, hvala, o pa bomo še šli na petelina! O pa, gospodje, v jeseni na srne, na srne!“

Voz je oddidral. Na voglu sem se še ozrl nazaj in zapazil Matevža, ki je še vedno z istega mesta gledal za nama in najbrž ponavljal: „O pa še pridita, pa na srne v jeseni! O take nagrade pa še ne, pa ne!“

sami priznavajo, da so najvažnejše njihove zahteve že splošne. Če pa Nemci preté v dotični resoluciji s svojo nepriznatostjo, — tega se Čehi ne bojé, da, mnogo je med njimi industrijalcev, ki želé njih nepriznatosti, in v tem oziru objavi se v jeseni poziv na ves 6 milijoni češko-slovanski narod, naj se vdeleži razstave. Uspeh bi bil — ogromen!

„Vytvrjeme!“ — vztrajajmo, tako kliče „Matice školská“, najvažnejši narodni zavod, v ravnokar izdanem spisu povodom desetletnice, koja bode proslavljana z občnim zborovanjem v Pardubicích avgusta meseca. V tem spisu poukazuje se ponosno na uspešno in požrtvovalno delovanje tekom desetih let, poudarja se pa dalje tudi potreba in važnost Matice, da bi ne zginilo navdušenje med narodom za Matico. Dalje pravi, da se vsled nove šolske postave sicer premené dolžnosti Matice, toda ne zmanjšajo, in da ni treba smatrati uloge njene na Češkem za končano. Iz pregleda je razvideti, da je Matica v desetih letih ustanovila v 57. občinah 79 šol s 190 oddelki (meji njimi dve gimnaziji). Računski izkaz v desetletni dobi izkazuje prejemkov: 1.578.685 gld. 7 kr., izdatkov 1.367.800 gld. 8 kr.; imenje Matice z 30. dnem junija t. l. je 210.884 gld. 99 kr. Jako zanimljivo je dalje primerjanje: Šulferajn ima na Češkem 500 krajnih odborov, Matica samo 221, na Moravskem je proti 152 šulferajnskimi samo 43 matičnih družb; v Sileziji ima Matica samo jedno podružnico, šulferajn pa pet, vrhu tega ima šulferajn še svoje podružnice na Gor. in Dol. Avstrijskem, vkupe 244, itd. Konečno Matica kliče in pozivlje vse zveste sine in hčerke: Vztrajajte! Nu, dvojiti ni pri znani požrtvovalnosti, da se ji bode soglasno po vseh češkoslovanskih pokrajinah odglašalo: „Vztrajamo!“

Ker se bode na jubilejni izložbi domače in tuje občinstvo zlasti zanimalo za češko glasbo v Pragi, ki sluje po vsej pravici po glasbeni nadarjenosti svojega stanovništva, sklenil je glasbeni odbor jubilejne deželne izložbe, da založi za dōbo 7 mesecev, in sicer dva meseca pred otvorjenjem izložbe, posebno izložbeno godbo 85 moži, vodstvo se bode pa izročilo g. K. Bendlu, glasbenemu skladatelju, in to zbog tega, ker ni možno ni s civilnimi, ni s glediščnimi godbami skleniti take pogodbe, da bi bila zagotovljena dostojna reprezentacija gledé glasbe. Izložbena godba — za nje vzdrževanje je izvrševalni odbor odločil 50.000 gld. — bode sestavljena potom javnega natečaja. Godba bode izvajala dvakrat na teden simfonične koncerte in vrhu tega zabavno godbo v izložbi. Tem načinom bode glasbeni odbor najbolj ustregel vsem zahtevam umeteljno glasbo ljubečega občinstva, domačega in tujega, a umetnost bode tudi dostojno zastopana v čast češkega kraljestva.

Kako čislajo češke izdelke v tujini, v dokaz bodi končno veleznana tvrdka „Dr. Hondek & Hervert“, tovarna fizikalnih strojev in geometričnih modelov v Pragi; le-ta je prejela od pete gimnazije v Kijevu na Ruskem naročil za — 4500 gld. Vodja tej gimnaziji je Čeh, g. V. Petr.

Dnevne novice.

(Cesar v Gradcu.) Včera j zjutraj ob 6. uri se je pripeljal cesar v Gradec; na kolodvoru so ga sprejeli: knezoškofa Zwerger in Napotnik, načelniki vojaških in civilnih oblastev, župan in razstavi odbor. S kolodvora se je cesar peljal v dvorec. Ob 11. uri je cesar otvoril in si ogledal razstavo. Popoldne je cesar obiskal cerkev „Jezusovega Srca“, gluho nemnico in strelišče. Ob 6. uri je bil dvorni obed. Graško pevsko društvo mu je priredilo serenado. Po serenadi se je cesar peljal po mestu in ogledal razsvetljavo. Danes zjutraj je bila vojaška parada. Cesar je odpotoval danes zvečer.

(Dnevni red) seji ljubljanskega občinskega sveta v torek, 5. dan avgusta t. l. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Oznanila predsedstva. 2. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) o vlogi pekovega društva gledé prepisa pekove hiše št. 33 na sv. Petra cesti; b) ob imenovanji nekaterih okrajnih načelnikov. 3. Finančnega odseka poročilo o skontrovanji mestne blagajnice dné 18. junija t. l. 4. Stavbinskega odseka poročilo a) o gradnji novega mostu čez Mali graben; b) ob otvorjenji in kanalizovanji nove ceste poleg Trpotčeve hiše od Resljeve ceste proti Pristavskim ulicam, o prošnji za nova kanala v Parnih in Kolodvorskih ulicah in o prošnji za napravo nove ceste z Vrtače preko nekdanj Zelnikovega sveta v Gradišče pa za nov

kanal z Vrtače do Ljublanice; c) o nekem prizivu v stavbinskih stvareh. 5. Poročilo združenega olepševalnega in finančnega odseka o stavišči za „Sokolski dom“. 6. Občinskega svetovaleca J. S. Benedikta samostalna predloga: a) da naj se v dolenjem delu Lattermanovega drevoreda (takraj železnične proge) nastavi nove klopi; b) da bodi mesto vsak večer enako razsvetljeno ne gledé na mesečino.

(Dopolnilna volitev) enega poslanca za goriški deželni zbor v kmečkih občinah: Tolmin, Bovec in Cirkno se bode vršila dné 30. avgusta t. l.

(Iz Celja) se nam poročá: Pri rešitvi č. gosp. župnika Jakoba Krušiča v Št. Andražu pri Velenju, brata celjskega gimnazijskega profesorja in duhov. svetovaleca, nabrali so navzoči gg. duhovniki 25 gl. za „Kat. podporno društvo“ v Celju, za kar jih društveni odbor srčno zahvali.

(Na Toplice) pri Novem Mestu je prišlo od 1. do 31. julija 46 gospodov, 49 gospéj, 16 otrok, 41 kmečkih moži, 45 žensk, 23 vojakov in 65 gostov, vkupe torej v tej sezoni 580 oseb. Od 25. julija je prišlo toliko ljudi, da so vse sobe oddane. Žal, da sta bila junij in začetek julija jako slaba.

(Ustanova.) Deželni glavar goriški grof Fr. Coronini je založil 12.000 kot ustanovo, katere obresti se bodo delile onemoglim delavcem, in sicer povodom poroke nadvojvodinje Marije Valerije.

(Javni plesi na Goriškem) so potratna in mnogim nadležna razvada. Kakor poročata goriška slovenska lista, so oblastva prepovedala take ples ob glavnih cestah, kar je bilo že nujna potreba.

(Avstrijski židje v službi — vohunstva.) V berolinski „Germaniji“ čitamo nastopno zanimivo vest: Mnogim krogom bode jako neprijeten dopis, priobčen v „Kreuz-Zeitung“-i (protestantovski list). V tem dopisu pravi dopisnik: V francoski vojni sem služil v 10. polku generala Reetza in imel sem na razpolaganje 100.000 tolarjev, da bi poizvedoval pomikanja Francozov ter dobro plačeval usluge. Toda nisem potreboval teh novcev, in nekega dné pošljem te denarje v Berolin, kajti Francozi so bili preveč domoljubni, da bi se zavrgli ter vohunili in izdajali. — Vse inče bilo je pa leta 1866 na Avstrijskem. Židi so k nam prihajali v tolpah ter so nam poročali z najmanjšo nagrado vsa premikanja avstrijske vojske, in na male izjeme so bili to povsem rojeni avstrijski židje, koji so se nam ponujali. — Dopisnik je pozabil dostaviti, da so v drugi vrsti mnogi protestanti izkazovali Prusakom dobre usluge v usodnem za nas letu 1866, in to povsem iz same „evangeljske“ ljubezni, nadejaje se, da jih bodo sovérce osvobodili iz duševnega zajetja.

(Nedeljski mir.) Goriški trgovci z manufakturnim in drobnim blagom so sklenili in v listih objavili, da bodo pričeni z večerajšnjim dném imeli zaprte svoje prodajalnice ob nedeljah in praznikih. To je hvalevreden sklep, katerega naj bi posnemali trgovci tudi drugod.

(„Pro Patria.“) Goriški „Corriere“ še vedno pretaka solze vsled razpuščenja društva „Pro Patria“ ter navdušuje svoje somišljenike, naj osnujejo novo šolsko društvo še pred začetkom šolskega leta. Goriška židinja je tudi nasvetovala več novih imen za društvo. Bodi društvu to ali drugo ime, lahonski nameni so vsem znani, in gotovo tudi visoki vladi.

(Starine.) Pri sv. Luciji na Goriškem izkopujejo zdaj trije starinoslovci tamošnja prazgodovinska grobišča, in sicer za dvorni muzej na Dunaju kustos Szomaty, za tržaški muzej ravnatelj dr. plem. Marcheseti, za goriški muzej prof. Maionica. Ta se bolj zanima za rimska grobišča, prva dva pa za prazgodovinska, ki tudi dajejo bogate in dragocene zbirke starin onih narodov, ki so živeli pred 2000 in več leti v tamošnjih krajih.

(V beneški Sloveniji.) in sicer na Stari Gori nad Čedadom je včera j daroval novo sv. mašo beneško-slovenski duhovnik č. g. Anton Vižentin, rodом iz Ažle, revne vasice poleg Št. Petra.

(Židovstvo.) V dunajski občni bolnišnici so med 39 sekundariji le štirje kristijani. V Pešti je polovica prebivalcev judov.

(Oslovski kašelj) se je prikazal med otroci v Kalu, na Banjšicah in drugih krajih kanalskega okraja. Zanesli so ga tudi že v goriški okraj. Ta kašelj ni ravno nevaren, pa nadležen.

(Štirirazredno ljudsko šole v Postojini) je letos obiskavalo 218 dečkov in 183 deklic, za višji razred je sposobnih 111 dečkov in 152 deklic. Poučevali so gg.: Janez Thuma, nadučitelj in okr. šolski nadzornik; Fr. Zakrajšek, katehet; Teodor

Josin, Jakob Dimnik, Štefan Primožič, Ivana Praprotnik, Viktorija Praprotnik in Karolina Perušek.

(Iz Černomlja) se nam piše: Tudi naše malo mestce je veseli dogodek v cesarski hiši praznovalo kolikor mogoče slovesno. V sredo zvečer je nanzanjal streljanje topičev ljudstvu začetek slavnosti, in po 8. uri je mestna godba, novo in lepo uniformirana, zaigrala pred mestno hišo cesarsko pesem, potem pa spremljevana od mnogoštevilne množice korakala po ulicah, ki so bile razsvetljene in okrašene z zastavami. Ob 9. se je pričel v grajski gostilni na vrtu koncert, obstoječ iz slavnostnega govora, petja in igranja na klavir, gosli in flavto. Vse točke so se izvršile prav dobro. V četrtek zjutraj, še predno se je začelo svitati, je streljanje topičev, glasno potrkanje zvonov in mestna godba s svojo budnico oznanjevala pomenljivi dan. Ob 3/4 10. je prostovoljno gasilno društvo s svojo lepo zastavo z mestnimi godci na čelu korakala skozi ulice po velikem trgu v cerkev, kjer je bila ob 10. velika sv. maša s „Te Deum-om“, katere se je poleg c. k. uradnikov, mestnih odbornikov in mnogoštevilnega ljudstva vdeležila tudi šolska mladina. Popoldne je bila na mestnem griču ljudska veselica. Ljudstvo se je dobro zabavalo; mestna godba in dobro izurjen kvartet sta razveseljevala obilno zbrano občinstvo. Pa še boljše volje bi bili, ko bi ne bile pred durmi občinske volitve, vsled katerih so mnogi drug drugemu nezaupni. Večina meščanov želi, da bi se vse predruščilo, da bi bili voljeni večinoma novi odborniki, in da bi novi župan prišel na krmilo; manjšina si pa prizadeva, da bi ostalo vse pri starem.

(Osebnosti.) Č. g. Janez Črv, kaplan v Skopem v tržaški škofiji, preselil se je v Gorico. — Presvetli cesar je dovolil veroučitelju v Gorici Č. g. fr. Castellitz-u, da sme nositi papežev častni križec „Pro Ecclesia et Pontifice“. — Kakor čitamo v „Obzoru“, obolel je nevarno znani Josip Miškatočič, arhivar in narodni zastopnik v hrvatskem saboru, glavni steber takozvane narodne ali vladne stranke. Bolezen je nekda duševna.

(Iz Radovljice) se nam piše: V našem mestu se je slavnostno praznovanje poroke Nj. ces. in kr. Visokosti nadvojvode Frančiška Salvatorja in nadvojvodinje Marije Valerije po dogovorjenem redu od početka do konca izvanredno dobro izvršilo. V sredo po mraku je bilo mesto, v cesarskih in slovenskih zastavah, krasno razsvetljeno. Blejska kopališka godba igrala je pred graščino, stanovanjem c. kr. okrajnega glavarja, za podoknico več komadov, zaključenih s cesarsko himno; prostovoljno gasilno društvo oskrbelo je bakljado, župan g. Aleks. Roblek pa umetalni ogenj, kateri se mu je v vseh podobah z vrtečim solncem vred z najboljšim uspehom posrečil. Slednjič je bil v gostilni g. Mat. Klinarja koncert obiskovalcem blejskega jezera dobro znane kopališke godbe. — Na dan slavnosti predstavili so se visokorodnemu gospodu okrajnemu glavarju Gozani-ju uradniki ces. kr. uradov, notarjati, duhovščina, ljudski učitelji, mestni zastop s svojim načelnikom, ter še drugi odlični člani našega mesta, da na primeren način izrazijo svoja voščila in udanost. Vsaki skupini je gosp. okrajni glavar izborno odgovoril. Po dokončani slovesni službi božji v cerkvi imeli so še učenci in učenke tukajšnje ljudske šole svojo šolsko slavnost pred c. kr. okrajnim šolskim oblastvom, udi krajnega šolskega sveta, ter pred drugim mnogoštevilno zbranim odličnim občinstvom. Ta mala šolska slavnost obsegala je: primeren nagovor na otroke, deklamovanje, petje, otroško igro „V Ameriko moram“, avstrijsko pesem. H koncu

je še otrokom-deklamovalcem in predstavljalcem šolske igre v spomin ter nadaljno izpodbudo k pridnosti tukajšnji mestni župnik, prečast. g. Janez Novak, razdelil lepe molitvene knjižice. — Za točno izvršitev brez najmanjšega nerada vse vnanje slavnosti mora mesto zahvaliti svojega župana g. A. Robleka, za gladko notranjo slovesnost po šolskih otrocih pa prijatelji šolske mladine tukajšnje učiteljstvo.

(„Učiteljski Tovariš“) ima v 15. in 16. številki naslednjo vsebino: „Vesel dogodek v Najvišji cesarski obitelji“. — Melanija Sittig-ova: „Estetika v ljudski šoli“. — Fr. Stegnar: „O dobavi učil“. — „Obrtne in nadaljevalne šole in njih nadzorstvo“. — Iv. Krulec: „Občevanje z učenci-početniki“. — J. Marn: „Knjiga Slovenska“. — „Ukazi in odredbe šolskih oblastev“. — Književnost. — Dopisi.

(Najdeno truplo.) Ob okrajni cesti pri Spodnji Idriji so našli dne 30. julija truplo dninarja Janeza Mjišiča iz Dravlj pri Ljubljani. Opil se je žganja.

Telegrami.

Dunaj, 3. avgusta. Knežinja črnogorska, veliki knez in soproga so se danes pripeljali.

Gradec, 4. avgusta. Vsi listi so priredili slavnostne posebne izdaje povodom cesarjevega obiska. Danes je bila vojaška parada, ogled meščanske garde in vojaškega spomenika. Ljudstvo je cesarja burno pozdravljalo.

Valencija, 3. avgusta. Na deželi je včeraj zbolelo 59 oseb, umrlo 34.

Lisabon, 3. avgusta. Kolera se je prikazala v Badajozu.

Novi Jork, 4. avgusta. Poročila iz La Libertada potrjujejo poboj generala Rive, katerega so na begu vjeli in v petek javno ustrelili. Njegovo truplo so izstavili. San Salvador so oblegali 40 ur; mesto je močno poškodovano.

Umrli so:

31. julija. Ivana Arko, učiteljica, 30 let, Križevniške ulice 4, jetika.

V bolnišnici:

30. julija. Ana Zamec, sirota, 15 let, jetika.

31. julija. Urban Rupnik, gosač, 66 let pneumonia.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		opazovanja	barometra v mm	toplomera po Celziju		
2	7. u. jut.	737-9	19-6	sever	jasno	0-00
	2. u. pop.	736-1	29-2	szapad	„	
	9. u. zveč.	735-3	22-2	sl. zap.	„	
3	7. u. jut.	736-4	21-5	vzhod	jasno	0-00
	2. u. pop.	736-4	29-6	brezv.	del. oblač.	
	9. u. zveč.	736-7	20-9	jvzhod	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 19-1°, in 16-6°, za 3-8° in 4-2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

4. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	40	kr.
Srebrna 5%, „ 100 „ 16%	89	„	60	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108	„	75	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	25	„
Akcije avstr.-ogerske banke	982	„	—	„
Kreditne akcije	305	„	75	„
London	116	„	20	„
Srebro	—	„	—	„
Francoški napoleond.	9	„	21	„
Cesarski cekini	5	„	50	„
Nemške marke	57	„	75	„

Ravnokar je izšel

krajevni in popotovalni rečnik

za ves železnični, poštni, parniški, brzojavni promet v avstrijsko-ogerski državi. V njem so vsi kraji in njih železnične, poštne, parniške in brzojavne postaje ter železnična in brzojavna podjetja. Zaznamovani so sodnijski in politički okraji. Prepotrebno ročno knjigo za kupeca, popotnika, uradnika, odvetnika, notarja itd. itd. vredil je Jožef pl. Keudler. Cena 6-50 gld. Na prodaj je po vseh bukvarnah, kakor tudi v samozaložbi izdajatelja: Dunaj, I., Grünanger-gasse I. (1)

Obrabljene pismene marke kupuje vsak čas

G. Zechmayer, Nürnberg.

Obrazci zastoj. (15-12)

Žrebanje prihodnji teden!

Srečke dunajske razstave

2 glavna
dobitka
vsak 50.000 gld.
vrednosti.

Srečka je veljavna
za obojno žrebanje.

Drugo žrebanje
15. oktobra.

Srečke po 1 gld. C.C. Mayer-ju v Ljubljani.

dobé se pri (20-12)

OLJNATE BARVE

kositarских pušicah po pol in jeden kilo
priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(62)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.